

ся училъ въ Грайфсвалдъ и Трептовъ, сега былъ ся завърнѣлъ въ онѣзи ранны зрѣлица да даде на възродено-то Христіанство на съ-отечественници-тѣ си таквозь рѣководство и помощь каквыто отрѣжкы му дохождало. Никѣдѣ той не бы проповѣдвалъ толкозь радостно, или бы ся подвизавалъ съ толкозь попечителнѣ ревность за облагы-тѣ на всичкы, колкото въ роднѣ-тѣ си земѣ.

Но, отъ всичкы-тѣ му пастырскы пѣтешествія, най-дѣлго-то, и въ нѣкои отношенія най-забѣлѣжително-то, было пѣтешествіе-то му въ Даніѣ. Въ Фленсбургѣ, въ годинѣ-тѣ 1529, Бугенхагенъ ся запозналъ съ Данскый-тѣ Царь Христіанъ III.; и скоро двамата тѣсно ся спрѣтелили, и останѣли прѣтели до животъ. И до сега сѣществува една дѣлга прѣписка между царь-тѣ и богословъ-тѣ, и ся брои за единъ отъ най-важны-тѣ памятницы за реформаторскы-тѣ врѣмена.

Прѣзь Іулій, 1537, той отишелъ съ женѣ си и дѣца-та си, и съ браточѣда си, Ивана Люббека, въ Копенхагенъ, дѣто намѣрилъ твърдѣ сѣрдеченъ прѣемъ. На слѣдующій-тѣ мѣсець, съ голѣмо великолѣпіе и тѣржественность, той рѣководилъ, по тѣхнѣ просбѣ, вѣнчалнѣ-тѣ службѣ на царь-тѣ и царицѣ-